Osamdeset godina hrvatskog dušobrižništva u Njemačkoj

Zahvalnost, zajedništvo i poziv na obnovu vjere

U nedjelju, 25. listopada 2026., u prepunoj katedrali svetog Bartolomeja u Frankfurtu na Majni svečano je obilježeno 80 godina organiziranog dušobrižništva za Hrvate u Njemačkoj. Pontifikalno euharistijsko slavlje predvodio je vrhbosanski nadbiskup i metropolit mons. Tomo Vukšić, predsjednik Vijeća HBK-a i BK-a BiH za hrvatsku inozemnu pastvu. Uz brojne svećenike i vjernike, slavlju su nazočili predstavnici hrvatskoga diplomatskog zbora. Liturgijsko pjevanje predvodio je zbor Hrvatske katoličke župe Frankfurt „Mato Lešćan“, pod ravnanjem sestre Pavlimire Šimunović.

Ova velika obljetnica bila je prigoda za zahvalnost Bogu za sve svećenike, redovnike, redovnice i vjernike laike koji su tijekom osam desetljeća izgrađivali hrvatske katoličke zajednice. U središtu nadbiskupove propovijedi bila je ohrabrujuća poruka da Crkva Hrvate u iseljeništvu neće prepustiti samima sebi. Naglasio je da poznaje njihove poteškoće i dvojbe između povratka i ostanka, kao i izazove integracije i očuvanja vlastitog identiteta. Zato će, u suradnji s mjesnim crkvenim i državnim ustanovama, nastaviti pratiti iseljenike i slati im svećenike.

Posebnu zahvalnost nadbiskup je izrazio Njemačkoj biskupskoj konferenciji za prepoznavanje važnosti dušobrižništva na materinskom jeziku. Zahvalio je i vjernicima laicima, čija su vjera, pobožnost i ustrajnost bile neizostavan oslonac života hrvatskih misija. Početci organizirane pastoralne skrbi sežu u 1946. godinu, kada je don Andrija Kordić preuzeo brigu za hrvatske izbjeglice i radnike. Hrvatske katoličke misije tijekom desetljeća postale su mjesta molitve, sakramentalnog života, susreta i uzajamne pomoći. U njima su mnogi pronalazili osjećaj doma te čuvali svoj jezik, kulturu i povezanost s domovinom.

Prema podatcima koje je nadbiskup iznio, u svijetu djeluje 180 hrvatskih župa, misija i centara, od kojih se čak 95 nalazi u Njemačkoj. Ti podatci svjedoče o važnosti hrvatskih katoličkih zajednica za život našega iseljeništva. Nadbiskup je upozorio i na promjenu okolnosti, jer danas u inozemstvo sve češće odlaze cijele mlade obitelji s djecom. Takva stvarnost traži posebnu pastoralnu pozornost prema obiteljima, djeci i mladima te prenošenju vjere novim naraštajima.

Govoreći o odnosu prema pridošlicama, podsjetio je na biblijski poziv da ih se ne tlači i da im se ne nanosi nepravda. Evanđeoske riječi „Stranac bijah i primiste me“ povezao je s odgovornošću svakoga kršćanina prema ljudima u potrebi. Iskustvo vlastitoga iseljeništva obvezuje i hrvatski narod na razumijevanje, gostoljubivost i poštovanje prema onima koji danas dolaze u naše krajeve. Briga za vlastiti narod tako je povezana s otvorenošću prema bližnjemu i konkretnim življenjem evanđelja.

Važan dio nadbiskupove poruke bio je poziv na molitvu i djelovanje za nova svećenička i redovnička zvanja. Potaknuo je hrvatske zajednice da i iz njihovih obitelji u iseljeništvu izrastaju budući svećenici, redovnici i redovnice. Time je istaknuta odgovornost zajednica da aktivno sudjeluju u budućnosti Crkve i njezinu poslanju.

Za inicijativu „Hrvati izvan Domovine“ ove su poruke snažan poticaj na ustrajnost u zajedničkoj molitvi i povezivanju naših ljudi oko Krista. One nas pozivaju da podupiremo svoje svećenike i misije te svojim darovima sudjelujemo u životu Crkve ondje gdje živimo. Posebno nas ohrabruju na molitvu za obitelji, mlade i duhovna zvanja te na stvaranje zajedništva u kojemu nitko neće ostati sam. Naše zajednice pozvane su biti mjesta žive vjere, bratske blizine i evangelizacije. Slavlje u Frankfurtu bilo je izraz zahvalnosti za proteklih osamdeset godina, ali i poziv da s pouzdanjem u Boga gradimo budućnost. Neka nas ova obljetnica potakne da, gdje god živjeli, ostanemo povezani u Kristu i spremni njegovu ljubav prenositi drugima.